

[Rahbæk Møller]

færdigt skattesystem og dermed også gavne retssikkerheden. Vi håber, at Thorkil Kristensen-udvalgets betænkning vil give anledning til en sådan skattereform.

Men dette betyder naturligvis ikke, at der ikke kan og bør gennemføres mere isolerede reformer for at øge retssikkerheden. Udvalgets betænkning kommer med flere forslag hertil, som jeg i det følgende vil kommentere.

For det første bør der oprettes et organ, der systematisk gennemgår administrative afgørelser og kendelser fra landsskatteretten og domstolene med henblik på at vurdere, hvad det er for dele af lovgivningen, der navnlig giver besværligheder, og som kan komme med tekniske forslag til ændringer. Betænkningen nævner som mulige organer en juridisk konsulentfunktion, et skattelovråd samt en kombination heraf. Jeg vil ikke her binde mig til en bestemt løsning, men indskrænke mig til at sige, at et organ med denne arbejdsopgave ville være en værdifuld nydannelse.

Vi har jo tidligere behandlet et konservativt forslag om nedsættelse af et skattelovråd. Dette forslag har aldrig vundet tilslutning fra et flertal i folketinget og heller ikke fra SFs side. Hovedindvendingen har været, at det foreslåede kommissorium var alt for bredt og uvægerlig ville gøre skattelovrådet til et politisk organ. Dertil kommer, at forslaget bygger på en falsk analogi med straffelovrådet og retsplejerådet, som det også påpeges i udvalgsbetænkningen. Men et skattelovråd med dets snævre og mere teknisk prægede kommissorium som foreslået i betænkningen er i høj grad en overvejelse værd.

Udvalget behandler endvidere muligheden for at indføre adgang til at indføre bindende forhåndsbesked. SF er villigt til at overveje en sådan adgang, men først bør vi naturligvis studere de erfaringer, som svenskerne har gjort, efter at de har indført denne; specielt bør vi kende de administrative konsekvenser bedre. Men der kan argumenteres for, at det ikke er rimeligt, at skatteyderne ikke kan få at vide, hvilke skattemæssige konsekvenser en påtænkt disposition vil få. Strengt taget burde lovgivningen være så klar, at retstilstanden altid kunne aflæses heraf. Det er naturligvis umuligt at opnå i alle tilfælde, men det ville hjælpe, hvis skatteyderne kunne opnå forhåndsbesked i de tilfælde, hvor lovgivningen er tvetydig.

Hvad angår klagebehandlingstiden, har den nye skattestyrelseslov jo medført væsentlige forbedringer, men sager, der skal gennem alle tre klagebehandlingsled, vil naturligvis stadig væk være ret lang tid undervejs. Der kan derfor være grund til at overveje udvalgets forslag om, at sager af mere principiel betydning straks skal henvises til højere instans.

Hvad angår muligheden for at opnå henstand med skatten, så længe sagen er under behandling, kan SF støtte en liberalisering, men det bør ikke være sådan, at en klage automatisk giver henstand, så vi risikerer, at folk klager blot for at opnå kredit med skatten. Selv om der pålægges en ikke-fradragsberettiget morarente på 1 pct. pr. måned, vil det næppe i alle tilfælde afholde folk fra at benytte denne kreditmulighed.

Endelig foreslår udvalget, at skatteyderne og skattevæsenet ligestilles, når det drejer sig om efterregulering af tidligere års skatteansættelser. Det kan SF støtte.

Afslutningsvis skal jeg nævne et problem, der ikke behandles i udvalgsbetænkningen, men som faktisk er et af de vigtigste for retssikkerheden. Det er det fænomen, at forskellige grupper af skatteydere får en højst uensartet behandling.

På grund af en forkvaklet lovgivning tager de letteste af skatteyderne, lønmodtagerne, alt for meget af skattevæsenets tid. Resultatet er, at der er for lidt tid til de erhvervsdrivende. Det medfører så, at de mindre erhvervsdrivende ofte får en ganske ublid behandling af lutter tidnød. Til gengæld slipper selskaberne, hvis regnskaber er lavet af autoriserede revisorer og derfor formelt er i orden, ofte helt for at blive lignet, selv om stikprøveerfaringer har vist, at der er mange penge at hente ved en effektiv ligning af deres regnskaber. Det danske skattesystem bygger i alt for høj grad på princippet om at fange de små tyve og lade de store løbe.

Som det fremgår af dagspressen, har Skatte revisorforeningen atter peget på problemet og foreslået, at der oprettes en slags skattepoliti under statsskattedirektoratet til at udrede de udviklede transaktioner – ofte over landegrænserne – som benyttes til unddragelse af skat. Jeg forstår, at skatteministeren er åben over for denne tanke, og SF kan varmt støtte, at der bliver gjort noget ved denne sag.